

Midden op zee sloeg het toe

De voorbije dagen ben ik, Jean Luc Bostyn, opnieuw bezig geweest met het uitspitten van de RadioVisie-archieven en vooral met het opnieuw inrichten van mijn 'werkruimtes'. Drie door mezelf genomen foto's zijn inmiddels op groot formaat afgewerkt en in passende kaders gestopt. Ze sieren één van de ruimtes waar een extra archief wordt ingericht.

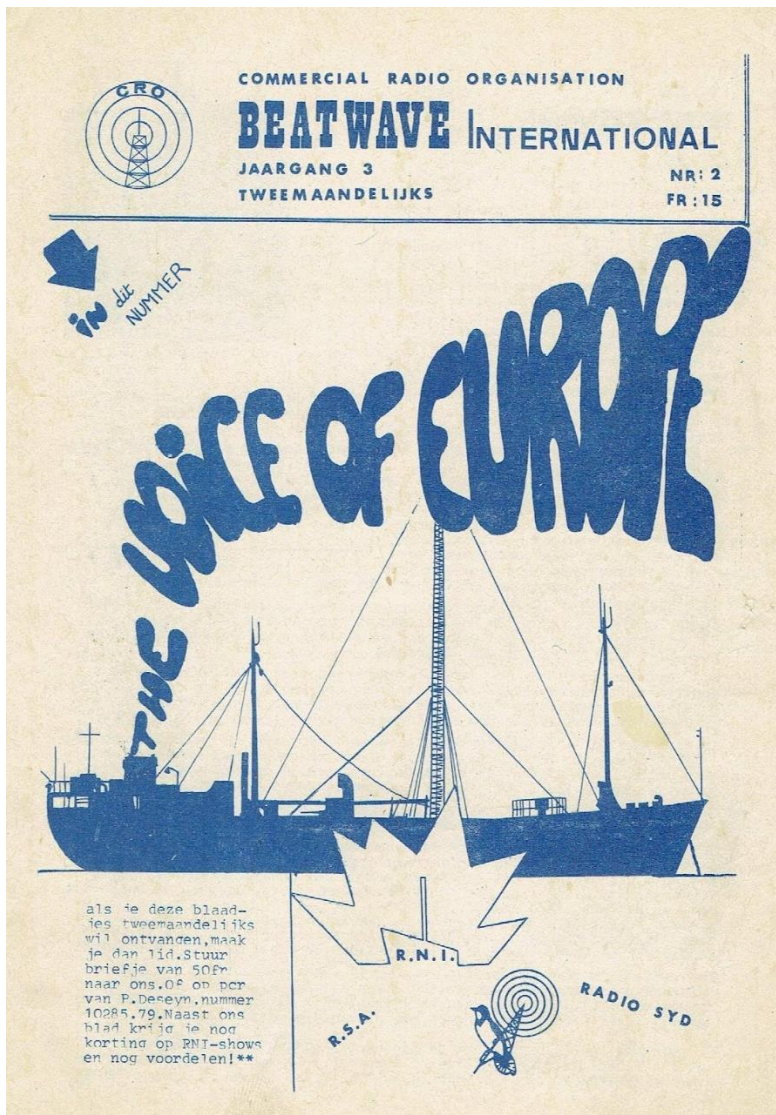
Met het ophangen van de 'posterkaders', kwamen ook de herinneringen weer terug aan hét moment waarop ik die foto's nam. Ze bieden het antwoord op een vraag die ik wel meer krijg. 'Hoe ik in de radiowereld verzeild ben geraakt?' Voorbestemd? Misschien. Een beetje in die richting geduwd door vrienden? Waarschijnlijk wel. Maar vooral door het maken van een boottocht!

We waren drie jonge scholieren uit hetzelfde dorp die tijdens de zomer van 1968 een beetje boos en treurig waren. 'Onze' Radio Caroline was als laatste Britse zeezender uit de ether verdwenen. Tijd om zelf de handen uit de mouwen te steken dus. We fietsten de vijftien kilometer van Geluwe naar Kortrijk, legden ons zakgeld samen en kochten er in de Amerikaans Legerstock in de Doorniksesteenweg een oude legerzender. De verkoper had ons verzekerd dat het ding prima werkte. Na een eerste test vloog hij in de fik. Weg radio-ambities, weg zakgeld. Tijd voor een andere

bezigheid. Maar het eerste stapje was gezet. Al besepte ik het toen nog niet.

Drie jaar later vroeg mijn beste schoolbuddy Marc Gryson of ik zin had om illustraties te maken voor een nieuw radioblad. Ik had aardig wat tekentalent en bracht zowat al mijn vrije tijd al tekenend en al luisterend naar de radio door. Het nieuwe magazine bleek een project te zijn van de Commercial Radio Organisation, bedacht door Pierre Deseyn uit Ledeberg. Ik zei niet 'nee' en verzorgde enkele covers en een stripje voor Beatwave International.

Als je de dingen goed wil doen, dan moet je uiteraard weten waar je mee bezig bent. Dus begon ik me te verdiepen in het medium. Radio Noordzee Internationaal beleefde vanaf het zendschip de MEBO II,

op dat moment, een woelige start. Boeiend! Ik zette alweer een stapje in de 'juiste' richting.

In Nederland was ene Hans Verbaan, de sterke man achter de Free Radio Campaign, net begonnen met het organiseren van boottochten naar de zendschepen van Radio Veronica, RNI, Caroline/Seagull en het inmiddels verlaten REM-eiland waar ooit de uitzendingen van radio- en tv Noordzee vandaan kwamen. Marc zijn vader bracht ons naar Scheveningen, de Dolfijn voer een grote enthousiaste bende het havengat uit. AVRO-televisie was aan boord voor een reportage.

Heel snel dook de Norderney van Radio Veronica op. Wat een adembenemend zicht. Daar vandaan kwam het geluid waar ik zo vaak naar luisterde. Onwezenlijk! Midden op zee sloeg het radiovirus definitief toe. Alsof ik getroffen werd door de bliksem? Het was meer dan dat. Liefde op het eerste zicht komt dichterbij. Definitieve liefde. Het beeld van dat scheepje zou ik nooit meer van mijn netvlies krijgen. Als een foto die in een beeldscherm is ingebrand.

Fototoestellen lieten hun klikkend geluid horen, camera's snorden. Mensen werden stil en tegelijk razend enthousiast. Er werden ruikers bloemen overhandigd aan de bemanningen. Daar en nergens anders is mijn liefde voor radio definitief en onvoorwaardelijk geworden. De foto's die ik toen nam, sieren nu mijn nieuwe

archiefkamer. De herinnering aan toen, vastgespijkerd aan een muur. Voor het geval mijn geheugen het ooit niet meer zou doen. De definitieve stap was gezet.

Jàren later, het was inmiddels 2001, lag de Norderney in Antwerpen in het Kempisch dok. Het Vlaamse kabelstation Radio Magdalena verzorgde er iedere eerste zondag van de maand een live uitzending. Ik was er te gast (met Fred Bekky en de Silhouettes) en moesten wat vraagjes beantwoord worden. Presentator Diederik Vanderveken vroeg me naar mijn mooiste herinnering ooit. Ik vertelde hem het verhaal van toen ik de Norderney voor het eerst zag. Waarop hij plagend vroeg of het mooiste wat ik ooit zag dan toch niet mijn vrouw was. Mijn antwoord voldeed blijkbaar niet aan de juiste voorwaarden, want terug thuis moest ik alle zeilen bijzetten om mij te verantwoorden.

Roland Bucket zou jaren later voor de BRT gaan werken, Gerdy Decroix startte Radio Vrie in Ieper (en overleed in augustus 2006), Pierre Deseyn werkte voor Caroline, RNI, Mi Amigo, Hans Verbaan is overleden op 16 juli 1988 (44 jaar jong), Rob Olthof op 23 september 2013. Marc Gryson werd nooit actief in radioland. En ik, ik deed mijn ding. Nog steeds. Met grote en kleine stapjes.

Jean Luc Bostyn